

Nr 458

Av herr **Svensson** i Vä **m.fl.**, om *höjda arvoden till visst befäl inom hemvärdnet.*

(Lika lydande med motion nr 372 i Första kammaren)

I framställning från hemvärnsstaben (petitaskrivelse för budgetåret 1964/65) begärde rikshemvärnschefen uppräknin g av arvoden a till kretshemvärns-, hemvärns- och hemvärnskompanichefer samt nya arvoden till adjutanter hos hemvärnscheferna. Denna framställning blev, vad gällde arvode-na, endast delvis bifallen men vad gällde de nya arvoden a inte alls beaktad. För budgetåret 1966/67 upprepar rikshemvärnschefen förslaget om uppräknin g av arvoden a.

Sedan den 1 juli 1964 åtnjuter kretshemvärnschef ett årsarvode av 250 kronor, hemvärnschef 500 kronor eller 750 kronor, beroende på om antalet hemvärnsmän i hemvärnsområdet under- eller överstiger 100, samt hemvärnskompanichef 250 kronor. Den föreslagna uppräknin gen skulle innebära att kretshemvärnscheferna skulle erhålla 300 kronor, hemvärnscheferna 600 kronor resp. 900 kronor, hemvärnskompanicheferna 300 kronor. Dessutom skulle nya arvoden till hemvärnsadjutanterna utgå med 300 kronor. **Chefen för armén framhåller att nu utgående arvoden icke utgör full ersättning för utfört arbete och understödjer förslaget om arvoden till hemvärnsområdesadjutanterna. Departementschefen har inte ansett sig kunna tillstyrka förslaget.**

Med hänsyn tagen till de ökade arbetsuppgifter som åvilar i åberopade framställningar berört hemvärnsbefäl är det angeläget dels att utgående arvodesersättningar höjes med lägst de av rikshemvärnschefen äskade beloppen, dels ock att adjutanterna erhåller de arvoden som föreslagits.

För alla som något intresserat sig för hemvärdnet och dess verksamhet inom totalförsvaret torde det vara klart att hemvärdnet fyller en icke betydelselös uppgift, en uppgift som svårligen kan minska utan troligen måste öka under nu rådande osäkra förhållanden ute i världen. Med anledning härav är det av vikt att hemvärnsbefälet, som har att vidkännas den tyngsta bördan i arbetet inom hemvärdnet, erhåller rimliga ersättningar för sitt arbete. Visserligen är hemvärdnet i sin helhet tillkommet under frivilligt åtagande, men det måste besinnas att arbetet i hemvärdnet kräver mycken tid, och detta gäller alldeles särskilt för det befäl varom nu är fråga. Utan närmare undersökning kan säkerligen med fog göras gällande att en hemvärnsrörelse utan frivilligt åtagande skulle bli mycket mer kostnadskrävande än den nuvarande. De blygsamma ersättningar som nu utgår

och som skulle utgå efter bifall till rikshemvärnschefens senaste framställning ter sig ytterst blygsamma i förhållande till de ersättningar som skulle komma att erfordras till befälet i ett obligatoriskt hemvärn.

De föreslagna höjningarna kan med hänsyn till det arbete hemvärnsbefälet nedlägger, om kretsar och områden verkligen skall fungera i ofred, icke betecknas som oskäligen. Man torde kunna ifrågasätta om arvoden över huvud taget täcker de omkostnader som hemvärnsbefälet har och som inte kan uttagas av statsmedel.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen vid sin behandling av fjärde huvudtiteln, Ar-
mén: Hemvärnets avlöningar, måtte

a) besluta att höjda arvoden må utgå till kretshemvärns-,
hemvärns- och hemvärnskompanichefer samt hemvärnsadju-
tanter i enlighet med rikshemvärnschefens framställning,
samt

b) vidtaga härför erforderlig uppräknig av anslaget Ar-
mén: Hemvärnets avlöningar.

Stockholm den 26 januari 1966

Gustaf Svensson

i Vä

C.-G. Enskog

Erik Larsson

i Öskeviksby

Kurt Söderström

Dag R. Edlund